

syn til Kødet, som man siger, man er dog derved bleven opmærksom paa andre Ting og har skærpet Kravene til denne vigtige Vares Beskaffenhed.

Man siger saa: det er meget godt kære Børn, hvis det kan more jer, men saa maa I selv betale det, og det, vi beklage os over, er at I ansætte en Kontrolafgift for dette Kødeftersyn. Nej, denne Indvending er efter min Mening ganske ugrundet. Stiller man sig paa det Standpunkt, at man overhovedet ikke vil have andre Skatter og Afgifter i Landet end den personlige Indkomstskat, er det naturligvis rigtig, at alle mulige andre Afgifter, som det offentlige opkræver af hvilken som helst Grund og i hvilket som helst Øjemed, ere forkastelige. Men det Standpunkt tror jeg ikke, mange Medlemmer af dette Ting turde stille sig paa. Og naar det endvidere er blevet sagt — jeg holder mig i øvrigt til enkelte Bemærkninger af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. L. Christensen) — at Danmark stod ganske alene med Hensyn til de Krav, som Byerne stillede til Landet just med Hensyn til denne Kontrolafgift, er det ganske forkert. Jeg vilde vove den modsatte Paastand, at man vanskeligt skal kunne paavise, at denne Kontrol foregik uden Vederlag nogetsteds. I det Land, som her staar som vort nærmeste Forbillede, Tyskland, opkræves der i alle Byer en Kontrolafgift som et Supplement til Afgiften paa Slagtehusene. Det er en Kendsgerning. Det er heller ikke uberettiget. Tværtimod, det er en almindelig anerkendt Skattegrundsætning, at naar det offentlige Medvirkning kræves til en vis særlig Retshandel, maa den, som benytter det offentlige Medvirkning hertil, betale det offentliges Repræsentant derfor. Denne Sætning anvendes f. Eks., naar Notarialformen anses for ønskelig ved Testamenters Oprettelse; saa maa der betales Notarialgebyr. Det kendes ogsaa fra Skibsregistreringsvæsenet med Hensyn til Retshandler om Skibe. Det kendes — og det er maaske den mest nærliggende Analogi — i alle Forhold med Hensyn til Bygningsloven, hvor der kræves en Mængde Erklæringer og Attester af det offentlige for at sikre Befolkningen mod usunde og usolide Bygninger. Paa alle saadanne Punkter maa der betales for disse Attester, og der er vist ikke gjort eller kan fra nogen Side gøres Indsigelser herimod. Det samme Synspunkt synes mig ogsaa berettiget med Hensyn til Kontrolafgiften.

Det kan endelig ikke paastaas, at Størrelsen af de Afgifter, som særlig Kjøbenhavn har krævet, er uforholdsmæssig høj eller har skabt Byen et særdeles lukrativt Monopol. Jeg tør kun udtale mig for Kjøbenhavns Vedkommende. Det synes, saa vidt jeg kan se, at i Odense, hvor Landmændene ellers have en Del at sige, ere Afgifterne højere end de kjøbenhavnske og Udbyttet derfor noget større end i Kjøbenhavn. For denne Bys Vedkommende er der ingen Grund til Misundelse for de Foranstaltninger, vi have truffet med Hensyn til Slagtehus og Kødkontrol. Man siger, at Kontrollen her giver et Overskud af 100,000 Kr. om Aaret. Det er ganske forkert, og det undrer mig, at ærede Medlemmer baade nu og tidligere have kunnet sige noget saadant. Der har været en Bruttoindtægt her for Kødkontrollen af c. 100,000 Kr., men derfra maa drages de dermed forbundne Udgifter. Som over for andre Udgifter paa Kjøbenhavns Regnskab anerkender jeg ogsaa, at det er ret vanskeligt at blive klog paa denne, men med egen Undersøgelse har jeg troet at kunne udregne denne Udgift til 60—70,000, saaledes at Afgiftens Nettoudbytte højst bliver ca. 30,000 Kr. Men hertil kommer, at alle disse Foranstaltninger til Slagtehus og Kødkontrol maa ses under et, og fra det Synspunkt er, som de Herrer ville se paa de sidste Sider af Betænkningen, Udbyttet af Kjøbenhavns Slagtehus ikke glimrende. Enkelte Aar har der været Underskud, i andre Overskud, men ved Beregningen af dette Overskud er der ikke taget Hensyn til Amortisation, Afdrag, Slitage, Henlæggelse til Fornylsesfondet o. s. v. Hele Overskuddet henlægges til Fornylsesfondet og tages ikke til Indtægt for Kommunens Kasse. Men alligevel er dette Fornylsesfond ikke tilstrækkeligt til at bære Udgifterne til de hidtil ikke saa overmaade store Udvidelsesarbejder og navnlig ikke til de meget store Udvidelsesarbejder, som nu forestaa paa Kvægtorvet og Slagtehusene. Altsaa vil der ved en rigtig købmandsmæssig Opgørelse af Indtægten fra Kontrollen og Slagtehusene til sammen blive et Underskud og ikke et Overskud. Det var det samme det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. L. Christensen) beviste med Hensyn til Forholdene i Aarhus. Paa disse Punkter er der da ikke noget at bebrejde os. Saa vidt kunne vi Kjøbenhavnere have en ganske god Samvittighed.

Men nu minner jeg til det Punkt, hvor efter min Mening vor Brøde begyn-